

Sygn. akt III K 828/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie Wydział III Karny

w składzie:

Przewodniczący – **SSR Monika Tkaczyk-Turek**

Protokolant – sekretarz Aneta Sobiepanek,

Przy udziale Prokuratora Agnieszki Cwaliny, Joanny Jarzęckiej-Grzeszczak (del);

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 31 marca 2017 r. i 9 maja 2017 r.

sprawy **J. K.**, s. A. i J., ur. w dniu (...) w W.;

oskarżonego o to, że:

w dniu (...) w W. przy ul. (...) wbrew przepisom ustawy posiadał znaczną ilość środka odurzającego w postaci 174,55 g ziela konopi innego niż włókniste

tj. o czyn z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

o r z e k a:

I. uznaje oskarżonego **J. K.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, wyczerpującego dyspozycję art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 roku i za czyn ten na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 roku skazuje oskarżonego, a na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 roku w zw. z art. 37b k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 1 (jednego) roku ograniczenia wolności polegającej na obowiązku wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. na podstawie art. 63§1 k.k. zalicza na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres zatrzymania oskarżonego **J. K.** w dniu (...) uznając jeden dzień zatrzymania za równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka wobec oskarżonego **J. K.** nawiązkę (na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii) na rzecz Stowarzyszenia (...) w W. (ul. (...)) - numer konta: (...), w kwocie 10 000 (dziesięć tysięcy) złotych;

IV. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych opisanych szczegółowo w wykazie nr I/1180/16/N k. 186a i nakazuje ich zniszczenie;

V. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem kosztów i opłat.

Sygn. akt III K 828/16

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu (...) funkcjonariusze Policji P. K. i A. Z., a także wezwani celem udzielenia tym funkcjonariuszom przy czynnościach wsparcia – Zastępca Komendanta KP U. B., Naczelnik Wydziału Kryminalnego KP U. G. i starszy inspektor R. P. poszli do mieszkania nr (...) bloku nr (...) przy ul. (...) w W. – wobec podejrzenia, iż posiadacz tego mieszkania może być użytkownikiem pojazdu pochodzącego z czynu zabronionego. Drzwi mieszkania otworzył J. K.. Z uwagi na to, iż w mieszkaniu była wyczuwalna woń przypominająca woń marihuany – funkcjonariusze P. przystąpili do przeszukania mieszkania (dowód: zeznania świadka funkcjonariusza P. P. K. k. 34-35, k. 252i n.). W czasie przeszukania mieszkania złożonego z czterech pokoi, toalety, łazienki, przedpokoju i kuchni funkcjonariusze P. ujawnili: w pokoju zajmowanym przez J. K. torebki plastikowe z zapięciem strunowym, wagę elektroniczną D. S., młynek koloru srebrnego służący do mieszania marihuany z tytoniem. W czasie dalszego przeszukania mieszkania funkcjonariusze P. ujawnili w łazience pod wanną, należące do J. K. dwa plastikowe opakowania z suszem roślinnym koloru brunatno-zielonego (dowód: zeznania świadka P. K. k. 252 i n., 34-35; protokół przeszukania i spis rzeczy k. 5-7, wyjaśnienia oskarżonego J. K. k. 238, 44-45, 60-62). Jedno opakowanie zawierało 82,07 g kannabinoidy m. inn. Δ 9tetrahydrokannabinol; drugie opakowanie zawierało 92,48 g kannabinoidy m. inn. Δ 9tetrahydrokannabinol. Ujawniony susz roślinny to środek odurzający w postaci ziela konopi innych niż włókniste, o jakim mowa w załączniku do ustawy z dnia 29 lipca 2005 r., o przeciwdziałaniu narkomanii. Znalezione środki odurzające w sumie ważyły 174,55 g, co stanowi około 175 -582 porcji handlowych (dowód: opinia biegłego R. J. k. 130-132).

J. K. nie był do tej pory karany (dowód: karta karna k. 232).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Oskarżony J. K. przesłuchany w postępowaniu przygotowawczym dwukrotnie (k. 45 i n., k. 60 i n.), a także jeden raz w czasie postępowania przed Sądem (k. 238 i n.) – przyznał się do posiadania ujawnionych u niego w mieszkaniu środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości 174,55 g. Podał, iż środki te zakupił w dniu (...) od nieznanego mu, ale poleconego przez znajomych, mężczyzny w okolicach dworca PKP U. przy ul. (...) w W.. Podał, iż zakupił w tym dniu około 200 g tego środka odurzającego, ale już częściowo środki te zużył. Podał, iż narkotyki te miał na własny użytek. W zakresie posiadania woreczków foliowych z zapięciem strunowym oraz wagi elektrycznej – także przyznał, iż przedmioty te posiadał; także miały służyć one oskarżonemu na własny użytek „ żeby wiedzieć ile palę” (k. 45). Oskarżony podał także, iż „ trochę dał znajomym, z którymi pali, poczęstowałem ich, nie podam ich nazwisk”. Przesłuchany ponownie (k. 60 i n.) w zakresie posiadanych środków odurzających oskarżony podał jedynie, iż nie potrafi wskazać osoby, od której nabył środki odurzające; podał także, iż nie chce wskazywać osób, którym udzielał takich środków; podał, iż środków tych udzielał nieodpłatnie. W dalszej części złożonych tego dnia wyjaśnień (tj. (...) r.) podawał okoliczności dotyczące pojazdu A. i innych ujawnionych tego dnia u niego w mieszkaniu przedmiotów. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego nie mają związku ze sprawą.

J. K. przesłuchany na rozprawie głównej (k. 238 i n.) przyznał, iż posiadał zatrzymane u niego w mieszkaniu środki odurzające; podał po raz kolejny, iż środki te posiadał na własny użytek. Potwierdził odczytane mu wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego.

W ocenie Sądu Rejonowego wyjaśnienia oskarżonego J. K. w zakresie w jakim przyznał, iż ujawnione w dniu (...) w zajmowanym przez niego mieszkaniu susz roślinny ziela konopi innych niż włókniste należały do niego – są wyjaśnieniami wiarygodnymi; nie ma żadnych powodów do tego, aby przypuszczać, że oskarżony bezpodstawnie sam siebie obciąża. Zatrzymane środki odurzające zostały ujawnione w czasie zarządzonego przeszukania mieszkania oskarżonego; przy czym impulsem dla funkcjonariuszy P. do podjęcia czynności przeszukania była właśnie silna woń charakterystyczna dla marihuany unosząca się w mieszkaniu u oskarżonego. J. K. właściwie w toku całego procesu tj. zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jaki na rozprawie głównej potwierdzał, iż ujawnione środki odurzające należały do niego. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego Sąd Rejonowy uznał za całkowicie wiarygodne. Sąd Rejonowy nie uznał natomiast za wiarygodne tej części wyjaśnień oskarżonego, w której podawał on, iż środki te posiadał jedynie na własny użytek. Po pierwsze – oskarżony składając wyjaśnienia po raz pierwszy w sprawie, (ale

także w dalszej części postępowania) podał, iż środki te udzielał innym osobom. Oskarżony utrzymywał wprawdzie, iż nie pobierał za to żadnych opłat – i w tym zakresie nie przeprowadzono żadnego przeciwdowodu; to niemniej jednak nie posiadał tych środków odurzających jedynie na „własny użytek” skoro dzielił się nimi z innymi osobami. Po drugie – w ocenie Sądu Rejonowego nie jest wiarygodne to, aby taką ilość środków odurzających J. K. zakupił jedynie po to, aby samemu narkotyki te zużyć. Zgodnie z wiarygodną opinią biegłego z zakresu badań chemicznych (k. 130-132) – oskarżony posiadał od 175 do 582 porcji handlowych; jest to znaczna ilość środków odurzających; oskarżony przyznał przecieź, iż „trochę dałem też znajomym z którymi pałę; nie podam ich nazwisk, poczęstowałem ich” (k. 45). W czasie przeszukania mieszkania oskarżonego ujawniono także wagę elektryczną i torebki foliowe z zapięciem strunowym; oczywiście posiadanie tych przedmiotów nie jest zabronione. Oskarżony wskazał, iż waga służyła mu do odważania porcji „dla siebie” (k. 45); te wyjaśnienia też dla Sądu Rejonowego wiarygodne nie są. Ziele konopi innych niż włókniste służą co do zasady do palenia; nie jest konieczne „odważanie” porcji narkotyku na własny użytek, bowiem środek ten jej spalany bądź jak papieros, bądź przy użyciu szklanej rurki; nie ma tu potrzeby ważenia tych środków przed ich osobistym użyciem.

Zeznania świadka – funkcjonariusza P. P. K. Sąd Rejonowy także uznał za dowód w pełni wiarygodny i stanowiący podstawy ustaleń stanu faktycznego. Świadek ten zarówno w postępowaniu przygotowawczym (k. 34-35) jak i na rozprawie głównej (k. 252 i n.) podał identyczny przebieg wydarzeń z dnia (...) Z dowodu tego wprost wynika, iż w mieszkaniu oskarżonego J. K. ujawniono zatrzymane następnie środki odurzające. Oskarżony nie zaprzeczał, iż narkotyki te stanowią jego własność.

Opinia biegłego do spraw badań chemicznych R. J. (k. 130-132) także jest dowodem w pełni wiarygodnym i stanowiącym podstawy ustaleń stanu faktycznego. Opinia ta została wydana na podstawie ekspertyzy kryminalistycznej z zakresu badań chemicznych; z opinii tej wprost wynika, iż ujawniony w czasie przeszukania u oskarżonego w mieszkaniu susz roślinny to ziele konopi innych niż włókniste; ilość porcji handlowych biegły ocenił na od 175 do 582 porcji. Opinia ta została sporządzona zgodnie ze zleceniem prokuratora, opinia jest jasna, logiczna, nie była kwestionowana przez strony postępowania.

Pozostały materiał dowodowy ujawniony w sprawie (i dla tej sprawy istotny) tj. protokół przeszukania mieszkania (k. 5-7), dowody rzeczowe (k. 186a), karta karna – to także materiał dowodowy w pełni wiarygodny i stanowiący podstawy ustaleń faktycznych. Także te dowody nie były kwestionowane przez strony postępowania.

W oparciu zatem o tak zgromadzony materiał dowodowy Sąd Rejonowy doszedł do przekonania, iż sprawstwo oskarżonego J. K. w popełnieniu przypisanego mu występkę nie budzi żadnych wątpliwości i zostało mu wykazane.

W ocenie Sądu Rejonowego – także wina J. K. jest bezsporna. Oskarżony jest osobą pełnoletnią, poczytalną, nie ujawniły się żadne okoliczności, które usprawiedliwiłyby jego zachowanie. Należy zatem uznać, iż J. K. jest winny przypisanego mu występkę z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Art. 62 ust. 1 i ustęp 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. (Dz. U. Nr 179 poz. 1485) stanowią: 1. Kto, wbrew przepisom ustawy, posiada środki odurzające lub substancje psychotropowe, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3. 2. Jeżeli przedmiotem czynu, o którym mowa w ust. 1, jest znaczna ilość środków odurzających lub substancji psychotropowych, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

W dniu (...) J. K. w mieszkaniu nr (...) przy ul. (...) posiadał – wbrew przepisom wskazanej ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii – środki odurzające w postaci 174,55 g ziela konopi innych niż włókniste. Działania to wyczerpywało dyspozycję art. 62 ust. 1 i 2 powołanej ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (rozdział 5 i następne powołanej ustawy) wskazuje kiedy, w jakich sytuacjach i okolicznościach możliwe jest posiadanie m. inn. środków odurzających. J. K. nie posiadał zatrzymanych u niego środków odurzających w żadnym ze wskazanych tam przypadków; wnosić należy, iż posiadał te środki odurzające wbrew przepisom ustawy. Art. 34 ust. 1 stanowi bowiem, iż środki odurzające, substancje psychotropowe lub ich preparaty oraz prekursorzy kategorii 1 może posiadać wyłącznie przedsiębiorca,

jednostka organizacyjna lub osoba fizyczna uprawniona na podstawie przepisów ustawy, rozporządzenia 273/2004 lub rozporządzenia 111/2005. Oskarżony J. K. nie jest osobą fizyczną, która byłaby uprawniona do posiadania środków odurzających zgodne ze wskazanym artykułem.

Ponadto – w ocenie Sądu Rejonowego – J. K. w dniu (...) posiadał znaczną ilość środków odurzających. Sąd Rejonowy w zakresie znamienia „znacznej ilości” środków odurzających podziela dominujący zarówno orzecznictwie sądowym, jaki i w ocenie społecznej pogląd, iż znaczna ilość środków odurzających to ilość, która mogłaby jednorazowo zaspokoić potrzeby co najmniej kilkudziesięciu osób. Po raz kolejny w tym zakresie wypowiedział się Sąd Najwyższy w jednym z najnowszych orzeczeń tj. w Postanowieniu z dnia 23 lutego 2017 r. sygn. IV KK 19/17 wskazując, iż „Jeżeli przedmiotem czynności wykonawczej przestępstw określonych w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. Nr 179, poz. 1485 ze zm.) jest taka ilość środków odurzających lub substancji psychotropowych, która mogłaby jednorazowo zaspokoić potrzeby co najmniej kilkudziesięciu osób uzależnionych, to jest to "znaczna ilość" w rozumieniu tej ustawy”. Sąd Rejonowy stanowisko to w pełni podziela i uznaje za własne. J. K. w dniu (...), posiadał minimum 175 porcji handlowych suszu roślinnego w postaci ziela konopi innych niż włókniste – oczywistym jest, iż taka ilość środka odurzającego mogła posłużyć do zaspokojenia potrzeb co najmniej kilkudziesięciu osób; a właściwie kilkuset osób – oczywistym jest zatem to, iż J. K. swoim działaniem polegającym na posiadaniu środków odurzających o wadze 174,45 g posiadał znaczną ilość tych środków i tym samym wypełnił dyspozycję art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2010 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Ziele konopi innych niż włókniste zaliczane jest do środków odurzających z grup I-N i IV-N zgodnie z wykazem stanowiącym załącznik do ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Wymierzając oskarżonemu J. K. karę – Sąd Rejonowy, ważył wszelkie przesłanki wymiaru kary wskazane w treści art. 53 k.k. Wskazana norma prawna stanowi, iż Sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. § 2 powołanej normy prawnej stanowi, iż wymierzając karę, sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy(...), rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości.

Dobrem prawem chronionym przez ustawę o przeciwdziałaniu narkomanii jest zdrowie publiczne. Szkodliwy wpływ używania takich substancji dla członków społeczeństwa jest powszechnie znany. Mając to na uwadze oraz wskazane dyrektywy wymiaru kary – Sąd Rejonowy wymierzył oskarżonemu J. K. – na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 37b k.k. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę roku ograniczenia wolności zobowiązując oskarżonego do wykonywania prac społecznie użytecznych przez okres 30 godzin miesięcznie; Sąd Rejonowy orzekł także, na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomani obowiązek zapłaty nawiązki w wysokości 10 000 zł. na cel związany ze zwalczaniem narkomanii.

Wymierzając taką krę oraz orzekając środek karny – Sąd Rejonowy ocenił czyn J. K. jako czyn o średniowysokiej społecznej szkodliwości. J. K. posiadał taką ilość środków odurzających, która nie pozwala na orzeczenie kary łagodniejszej, w szczególności kary wolnościowej. Była to bowiem ilość, która mogłaby służyć odurzeniu ponad 170 osób (uznając wersję dla oskarżonego najbardziej korzystną). Jest to zachowanie karygodne i jedynie kara pozbawienia wolności – bez warunkowego zawieszenia jej wykonania może wpłynąć zarówno na oskarżonego jak i na pozostałych członków społeczeństwa w sposób prewencyjny. Przede wszystkim zaś J. K. powinien ponieść realną karę za popełniony występki. Jedynie kara pozbawienia wolności będzie tu karą adekwatną do rangi jego występkę. Sąd doszedł jednocześnie do przekonania, iż w realiach tej sprawy, uwzględniając to, że J. K. nie był wcześniej karany, zasadnym jest skorzystanie z kary pozbawienia wolności jedynie w wymiarze 6 miesięcy – a zatem krótszej nawet niż najniższe ustawowe zagrożenie karą za ten występki, – i orzeczenie kary mieszanej to znaczy – na podstawie art. 37 b k.k. kary 6 miesięcy bezwzględnie pozbawienia wolności łącznie z karą wolnościową – roku ograniczenia wolności. Tak wyważona kara, z pewnością jest w granicach przewidzianych ustawą; nie jest to też kara, która przewyższałaby

stopień zawinienia oskarżonego. Tak ukształtowana kara z jednej strony pozwoli oskarżonemu na resocjalizację, z drugiej zaś strony będzie należną odpłatą za popełnione przestępstwo.

Sąd orzekł także nawiązkę na cel związany z zapobieganiem i zwalczaniem narkomanii; oskarżony przyznał, iż udzielał innym osobom środki odurzające; konieczne jest zatem, aby oskarżony wpłacił na rzecz stowarzyszenia zapobiegającego i zwalczającego narkomanię określoną kwotę pieniędzy; wskazane stowarzyszenie pomaga osobom uzależnionym wyjść z nałogu i wskazane jest, aby J. K. wsparł działalność tego stowarzyszenia.

O kosztach orzeczono zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

Mając powyższe na uwadze – orzeczono jak w wyroku.